

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Isi 25. Njegovo Veličanstvo cesar je odpotoval nocoj na Dunaj.

Zadar 25. Došla sta *Manes* v *Melinje* generalni inspektor vojaštva, general konjice, princ Windischgrätz in namestnik v Dalmaciji, general topništva pl. David.

Budimpešta 25. Današnja konferenca med avstrijskimi in ogerskimi ministri je trajala do 3. ure popoldne. Potem so se zbrali avstrijski ministri na stanu grofa Thuna, kjer so se posvetovali. Zvečer so bili na obedu pri ministru baronu Fejervaryju. Avstrijski ministri so se odpeljali na Dunaj zvečer ob 10. uri 40 m.

Budimpešta 25. Konference med ministri so se završile danes popoldne. Ministri so se zjediniili o nekaterih točkah, ki se predlože v odobrenje ministerskima svetoma na Dunaju in v Budimpešti. Oba ministerska sveta se skličeata v kratkem. Sodi se, da ista popolnoma pritrdita preliminarijem, kakor so bili določeni na pogajanjih v Budimpešti. Potem bosta oba ministerska predsednika mogla staviti svoje predloge cesarju. Zdi se, da so avstrijski ministri pripoznali kakor opravičeno zahtevo ogerskih ministrov glede formalnega postopka z načrtom za pogodbo, da bode torej skoro sklican državni zbor avstrijski za »zadnji poskus«.

Ministerski predsednik grof Thun bode moral torej gledati na to, da se ves ministerski svet izjavi solidarnim žnjim. Odločitev je odvisna sedaj od sklepov ministerskega sveta na Dunaju, kajti ogerski ministerski svet se je že izrekel solidarnim z baronom Banffy-em.

Budimpešta 25. Kaže, da so se na konferencah v Budimpešti odobrile vse zahteve Ogorske. Avstrijski parlament bode sklican v mesecu sep-

tembru. Presenetilo je tu, da so se konference pretrgale nepričakovano. Ogorska vlada je nameravala, da bi se udeležili konference tudi voditelji liberalne stranke, da bi se dala tako avstrijskim ministrom prilika za točno obveščanje o nazorih, ki vladajo v kompetentnih krogih ogerskih. Od tega namena pa je morala odstopiti ogerska vlada, z ozirom na to, da so avstrijski ministri nepričakovano odpotovali na Dunaj.

Dunaj 25. V noči 22. t. m. so se v Rudolfsheimu stekli italijanski in nemški delavei. Pretep se je završil s tem, da so morali Italijani bežati. Hkratu pa se je eden teh obrnil ter je sprožil samokres, ki je bil nabasan popolnoma. Na srečo ni zadel nikogar.

Včeraj so našli samokres pri 18-letnem Cesare Seveco iz Villafranca. Isti se je izročil deželnemu sodišču.

Dunaj 25. Vstrelil se je v Monakovem okrajni sodnik 8. okraja dunajskega, grof Merkel. Storil je baje to iz strahu pred ovadbo. Neki delavec da mu je namreč žugal z ovadbo, češ, da je Merkel v zabavišču »Benetke na Dunaju« hotel izvršiti zločin proti pravosti.

Krakovo 25. V selu Kovatovo so se prigodili antisemitski izgrede. Ljudje so napadli neko gostilno, jo oplenili in porušili. Mimo tega je bil zlostavljen lastnik gostilne. Izgrednike so zaprli.

Rim 25. Monsignoru Fabianiju bode poverjena naloga, da zastopa papeža na jubileju cesarja Frana Josipa in na oficijelnih slavnostih, ki se bodo vršile na Dunaju v mesecu oktobru.

Lvov 25. Mestee Baranov v okraju Tarnobrzeg, je pogorelo popolnoma. 1700 oseb je brez strehe.

Petrograd 25. Na odkritju spomenika carju Aleksandru II., ki se bode vršilo v Moskvi dne

29. t. m., bode zastopal cesarja Frana Josipa avstrijski poslanik v Petrogradu princ Liechtenstein. Poleg tega pride v Moskvo na to slavnost tudi deputacija 11. avstrijskega ulanskega polka, kateri polk za vedno nosi ime pokojnega carja. Po ukazu carjevem se ta deputacija vsprejme na posebno slovesen način.

Benetke 25. Danes se je vsled hude vročine vnel petrolej v zalogi mornariške postaje. Hkratu je bilo 30.0000 kaset petroleja v ognju. Ogenj je zadobil velikanske dimenzije. Gasilci in vojaki se trudijo, da bi ugasili ogenj, toda zastoj. Ogenj bode nadaljeval, dokler ne bode uničenih vseh 100 tonelat petroleja. Petrolej je bil last družbe italijansko-amerikanske. Škode bode do 250.000 lir.

Kronberg 25. Prestolonaslednik Grški in njega soproga sta odpotovala v Moskvo, da se udeležita slavnosti odkritja spomenika pokojnemu carju Aleksandru II.

Zadar 25. V Trilju se še vedno ponavljajo sunki potresa.

Proti naravi!

Boj proti naravi je brezupen boj. Naravi je Bog doiočil trajnih, nepremičnih zakonov. Človek se ne upiraj proti temu, kar je ustvarila in določila narava! Tak boj je pregrešen. In ako si pričel tak boj, bodi uverjen, da bode zlo. Imej proti sebi še toliko fizično, umetno zasnovano silo, imej proti sebi še toliko oblastnežev; naj se družijo proti tebi še toliko krivice: nikdar se ti ni treba odreči nadi do zmage, ako veš, da je tvoja stvar dobra, pravična. Ali proti naravnim odnošajem, ki so se razvili po logiki zgodovinskih dogodkov, ne nadejaj se zmage nikdar. Imej le mogočnih prijateljev na svoji strani, imej le moč in oblast v svojih rokah,

da se maščujem. Onega dne sem si prišil na sree te tri križce, naj me spominjajo osvete — in pri mojem imenu, maščujem se. Dvajset let jih nosim, in nadejam se skoraj prilike.

»A ta plemič — ta ničvrednež?« je vprašal knez Martin.

»Je gospod baron Josip Rabata, vicedom kranjski«, je odgovoril kapitan.

»Da bi ga ubila strela!« je zagrmel Juriša.

Gosti so obmolknili. Kapitanu je padla solza na brke. Malo se je zamislil in izpraznil drugo čašo. Nadaljeval je mrko:

»Pustimo to! Moja stvar je! Vas se ne tiče! Govorimo o čem drugem. Dà, oče Viktor, kaj ste čuli na Reki o naših senjskih poslih?«

»Mnogo sem povpraševal; toda ničesar nisem izvedel, razun da se škof Mark Anton vozi radi teh poslov semtertje.«

»Vse se mi zdi«, je začel knez Posedarič resno, »da niste naredili pametno, ko ste podpisali oni mir z Benečani. Mi Senjani ga držimo, ali pa ga drže oni? Smejo-li naše ladije slobodno iziti iz luke? Pa kdo se je zajamčil za Benečane? — Senjski škof!«

»Res! Res!« je potrdil stari vlastelin Radič.

»Ali kako da ne bi to pismo veljalo, ko sem je jaz pisal in optima forma in na to udaril pečat«, je dodal notar Srebrnjak.

»Prevarili so nas v zvestobi, gospoda!« je planil vojvoda Orlovič. (Pride še).

PODLISTEK.

23

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil P. S. Cvetkov.

Ali saj nisem pesnik, da vam jo dostojno, opišem, toda pravim vam, v cerkvi niste videli lepšega angelja. Živeli smo tiho, v samoti, jaz sem hodil po vojaški službi, mati in sestra sti delali doma. Jaz nisem niti popival, niti kockal, in ker me niso videli na veselem pijančevanju, prišli so mi drugi nadevek: »Svetnik Danilo«. Briga mi! Živel sem veselo se s svojo zlatolaso sestro in materjo. Bili smo srečni, presrečni. Najedenkrat je prišla zapoved moji četi, da krene k beneški meji. Ženske sem moral pustiti v Gorici. Mati že takò ni mogla iz hiše radi trganja; pa kaj naj delajo ženske v vojaškem taboru? Nekako težko mi je bilo; ko je nekega jutra sezval bobnar mojo kompanijo na pot, kakor da bi bil tolkel po mojem sreču. Mati jokala, sestra jokala, jokal sem — pri moji sablji — tudi jaz. Odšel sem. Tri mesece smo čakali Benečane ob meji, slednjič smo se vrnili v Gorico. Kako sem bil srečen! Ali ko sem prišel tja, kako se je vse čudno spremenilo. Mati se ni mogla niti makniti, a Karlota, moja rudeča, polna, vesela Karlota — blede, suha, nevesela, samo v zemljo je gledala pred menoj. Gledal sem dan,

dva, tri dneve, gledal teden dni, jaz, kakor da bi bil Karloti na potu. Slednjič sem rekel sestri oistro: Govori! a ona v jok. Govori! sem zagrmel jače, in ona mi je pripovedovala — ah kaj! Bil vam je tu neki bogat plemič, vražji zapeljivec lepega lica. Ta je prežal na Karloto, ko je šla v cerkev. Prečkana glavica se je razgrela. Vrti se, namigaj, vzdihuj, pa to, pa ono, in ko na vse to trkanje ni bilo odziva, podkupil je staro deklo, splazil se pod mrak v hišo, ko je mati spala — in — in moja sestra je imela biti mati — a ni imela moža. Mati seveda ni nič vedela o tem. Vdaril sem se s petjo ob čelo, zapodil sem deklo, opasal sabljo in hitel k plemiču. Čudé se mojemu gujevu, odgovoril je ljubeznjivo, da oženi deklico. Prisegel je in sestra je bila zadovoljna. Naj bode tako, sem rekel, in vse sem po tilhem povedal materi. Plemič je hodil v hišo; določili smo dan svatbe. Sila je je bila. Prišel je rok, ali ženina ni bilo. Iskal sem ga, ni ga bilo doma, ni ga bilo v Gorici — pobegnil je v svet — —.

»Da bi ga puška ubila!« je planil Juriša in segnjal po svojem nožu.

»Čez pol leta mi je umrla sestra žalosti, umrlo tudi dete, a dva meseca potem sem zakopal mater. Po tem sem slišal, da je ta božji grešnik oženil bogato hčer sestre škofa lavantinskega, s katero je bil zaročen več let. Gnalo me je iz Gorice; pred odhodom sem obiskal na pokopališču tri mile križe; na njih sem se zaklel pred Bogom,

naj so le hipni, mimoidoči dogodki še tako ugodni tvojim namenom, tvoji borbi, ali: ako imaš naravo proti sebi, ne ostaneš končni definitivni zmagovalci! Zmagoval bodo umetni in nasilni sredstvi, leta, morda tudi desetletja, ali celo stoletje — toda končno te pričakuje vendar polom.

Saj nam pripoveduje zgodovina o mogočnih državah in silnih potentatih, ki so si hoteli podjarmiti ves svet in so hoteli naravne odnose uklepati v tesne svoje ambicije, svoje volje in svojih čisto genialnih načrtov in namenov! Saj nam pripoveduje zgodovina, kako se jim je tudi posrečilo za bolj ali manje kratke dobe, da so strahovali svet in se je zdelo, da so si zagotovili svojo svetovno oblast. Ista zgodovina nam pa pripoveduje tudi, kako žalostno se je n. pr. zrušila velika rimska država — a sodobniki sedanjih Italijanov vidimo, kako grozno so degenerirali nje epigoni — in pripoveduje tudi, kako žalostno in nečastno je poginil jeden Napoleon I.

Pa čemu bi iskali izgledov daleč po zgodovini. Saj jih vidimo tu, saj jih imam pred seboj naše ljube sosede — Italijane istrske. Od davnih časov tišče naše ljudstvo kakor v kleščah, od nekdaj imajo cario bianco, popolnoma svobodno roko od strani državne oblasti; vse jim gre na roko: vladne tradicije, slepota državnikov, predsodki, oblastneži, vnanja konstelacija. V popolnoma imajo v sebi vsa potrebna sredstva za zatiranje družih: energijo, železno voljo, brezobzirnost, brezobraznost, brezčutnost, kruto nprav in ono zavratnost, ki je specialna lastnost njih krvi, in o kateri ne veš nikdar, kje in kedaj te čaka za kakim grmom, da te prevari. A k vsemu temu se še pridružuje njim v prilog nesrečna nprav našega ljudstva: tista dobrosrčnost, pohlevnost, boječnost, spoštovanje do tujstva, pretirana zaupljivost in kratkovidnost. Nprav torej, ki ne vidi lahko, da je sovražnik oni, kateremu poljublja roko. Ta svojstva so od nekdaj tlačila k tlom naš narod, in mu ne dajo še danes, da bi krepko razvil svoje peroti ter bi se energičnim činom dvignil iz nečastnega razmerja. Dolga doba njegovega suženjstva mu je polagoma vzgojila vero, da mora tako biti, da so drugi gori, a on spodej, ter da bi se pregrešil hudo, ako bi hotel zdobiti take odnose. Mnogo se je sicer že obrnilo na bolje, ali še je velik odstotek v našem ljudstvu, ki svojimi, gori označenimi slabostmi pomaga vzdrževati laško gospodstvo v deželi.

Na videz so torej dani Italijanom vsi pogoji za trajno gospodstvo in končno udušenje našega ljudstva. To je tudi resnični njihovi cilj, kateremu žrtvujejo vse: mir, blagor, napredek, svobodo — dušno in gmotno blagostanje prebivalstva v deželi.

A glejte: danes so gospoda bolj oddaljeni od svojega cilja, nego kedaj poprej in uverjeni smo, da se bodo oddaljevali bolj in bolj in sleherni dan. Dokaz temu so obupna sredstva, katerih se poslužujejo že, da bi vzdržali svoje gospodstvo vsaj dotlej, dokler se sploh vzdržati da!! Kajti stavili bi, da so uverjeni tudi oni sami — kolikor jih je razsodnih —, da dolgo ne more trajati več.

Najivni in nerazsodni med njimi pa se ne morejo prečuditi, kako da ob takih okolišnih ni italijanstvo že davno znalo zadati smrtnega udara našemu življu, ter krivé celo voditelje, češ, da ne razvijajo dovolj energije. O ti ljubi Bog: in kako še znajo in tudi hočejo ti ljubi voditelji! Kaj niso storili vsega minolo leto! Kako so bili uverjeni, da so definitivno strli naš živelj po tržaški okolici! Kako so na razsvetljavi onega usodnega dne 17. marca 1897. pisali celo na transparente: Amen! Hoteli so reči: dovršeno je! A kaj je sledilo potem in do danes? Tako narodno gibanje, kakoršnega morda še ni bilo nikoli!!

Kako naj rešimo to zagonetko v Istri in v tržaški okolici? Kje je vzrok, da Italijani sicer begajo od vspeha do vspeha, ali do glavnega, definitivnega, toli zaželjenega vspeha, v katerega dosego rabijo poleg dovoljenih tudi uprav peklenjska sredstva, ne le, da ne morejo priti, ampak se še oddaljujejo, ker se naša moralna višina dviga, njihova pa pada?! Glavnega cilja ne morejo doseči: popolnega, definitivnega strlja našega življa! Umetno moč imajo pač v svojih rokah, ali — in to dejstvo nam pojasnuje vse — naravo imajo proti sebi, naravne odnose, kakor so se ustvarili po logiki zgovinskih dogodkih, kri velike večine prebivalstva, in

bodisi, da ta kri ni še tako topla in sveža, kakor bi želeli mi.

Pojdimo korak dalje! Kaj pomenjajo sedanji dogodki v monarhiji, nego borbo Nemcev proti naravni odnošajem, proti krvi — a krv je narava — velike večine prebivalcev monarhije?!

Čim se je v letu 1860, oziroma 1861, uvela v tej državi konstitucija, zahtevala bi narava sama, da pridejo slovanska plemena do veljave, primerne njih številu. Ali Nemci so hoteli vladati in zato so zapričeli borbo — proti naravi. V lovenju po sredstvih v tej borbi so ustvarili deželne in državne volilne rede, ki so pravi monstrum, nezmisel, atentat ne le na pravico, ampak tudi na zdravi razum! Potem so leta 1867 razkrojili državo na dvoje, da bi le tem lože nadaljevali boj proti naravi. Niso se brigali za to, da so s tem zasekali državi rano, ki se ni zacelila nikdar več, ni jih pekla vest, da so vedoma odprli vir velikemu zlu, kakor kažejo ravno sedanja pogajanja. Kaj jim je bilo njim, da so ustvarili najnenaravnejše stanje: vsakih 10 let ponavljajoče se ljute borbe za gospodarske koristi med deli jedne in iste monarhije?! Kaj je bilo njim, da so omogočili sosedu, da more svobodno posezati v žep njihovih lastnih rojakov?!

Na vse to niso mogli misliti, ker so hoteli upreči naravo v svoj jarm! Ker pa je ta boj ubupen, morajo biti tudi sredstva ubupna. Ker so uvideli naravno nemožnost, da bi vladali v vsej monarhiji, zadovoljiti so se hoteli s polovico; a ker je tudi v tej jedni polovici njih gospodstvo nenaravno in bi se ne moglo vzdržati, ako je ta polovica pri moči in dobrem zdravju, pa so bili brezsrčni in izdajski dovolj, da so jo storili obnemoglo, prepustivši jo kakor predmet za svobodno izmозgovanje od stani one druge polovice! Ker niso mogli gospodovati zdravemu državnemu organizmu, pa so ga zastrupili vedoma in hoté. Tako so oni in jedino oni krivi, da smo sedaj v tej težki krizi in se mora ta polovica obupno boriti za svoje gospodarske koristi, ker jej ona druga polovica hoče kar diktirati krute pogoje, ko je postala dovolj močna v to po krivdi nemške gospodstvaželnosti. Res, drago stane našo monarhijo ta boj za nemško hegemonijo, ki ni drugega, nego boj — proti naravi!

No, ker nam analogije iz zgodovine pričajo, da je navadno doživel žalosten konec oni, ki je hotel uprepati naravne odnose v kavidniško zagato svoje gospodstvaželnosti, smo uverjeni popolnoma, da slednjič pride črni petek tudi onim nemškimi skupinam, ki se postavljajo na pot naravnemu razvoju. In ko pridemo v Avstriji do normalnih, zdravih, naravnih odnošajev, potem bomo mogli nekoliko drugače govoriti z madjarsko dolgobrkato gospodo.

DOPISI.

V Boljunci, dne 19. avgusta 1895. (Izv. dopis.) Kakor povsod, kjer bivajo zvesti, svojemu skrbnemu očetu in predobremu vladarju, presvitlemu cesarju Francu Jožefu I., v vsej ljubezni in najglobljem spoštovanju udani Avstrijci, slavili smo, na predvečer, t. j. 17. t. m., tudi mi tu v Boljunci svojo cesarsko slavnost v veseli spomin rojstvenega dneva Njeg. Veličanstva in v proslavo petdesetletne blagoslovljene vlade Njegove.

Na prijazno povabilo dotičnega, po inicijativi tukajšnjega gosp. učitelja Anžlovarja v to ustanovljenega odbora odzvala se je največim veseljem večina velmožev iz Brega, tako, da je bila na tej slavnosti v Boljunci zbrana vsa elita brežjanska. Zastopani so bili: čestita duhovščina, ugledno učiteljstvo, slavna c. kr. žandarmerija, c. kr. finančna straža in c. kr. mornarica, veleštovani gg. občinski odborniki in svetovalci ter mnogi veleceenjeni gg. posestniki, trgovci, gostilničarji in poljedelci.

Navzoče častite gospe in gospodičine zastopale so najvrednejše tudi nežni spol, tako, da lahko rečem, da je bila ta slavnost za naše skromne razmere v resnici velekrasna manifestacija naših vsikdar najlojalnejših čutstev do Njeg. c. in kr. apostoskega Veličanstva, našega najmilostnejšega Gospoda kralja in cesarja, Franca Jozefa I. in prevzvišene dinastije. V čim povoljniji vspah slavnosti bil je kraj iste, t. j. dvorišče in stanovanje imenovanega učitelja, lepo odičen z zastavami, cesarskimi, slovenskimi in istrskimi, z maji, venei in eveticami ter

čarobno razsvetljen z balončki in svečami. Nad slavnostnim prostorom visela je na maji, med zastavami in venei, podoba Nj. Veličanstva in na dveh oknih prej omenjenega stanovanja bila sta videti dva krasna transparenta, jeden s podobo Nj. Veličanstva, skoraj v naravni velikosti, drugi pa z napisom »Živio Franc Jožef I. c. z cesarsko krono, vojnimi insignijami in cesarskimi zastavami ter letnicama 1848—1898. Za prirediteljev teh transparentov imata največjo zaslugo c. kr. pomorska vajenca, Matevž in Zobeč. Poleg tega bile so razsvetljene večinom tudi druge zasebne hiše.

Po začetku slavnosti, naznanjenem se strelji iz topičev, razložil je g. učitelj Anžlovar s kratkimi a jedrnatimi besedami pravi pomen slavnostnega večera ter je končno povabil pričujoče k trikratnemu »Živio in Slava«-vzkliku presvitlemu cesarju, čemur so se isti navdušeno odzvali. Domača godba je na to zasvirala cesarsko himno in umetalni in bengalični ognji ter mogočni strelji iz topičev so poveličevali slovesni trenotek in tudi potem ves večer, do zgodaj zjutraj, razveseljevali slavitelje in drugo občinstvo, ki je štelu na stotine.

(Zvršetek pride.)

Politični pregled.

K položaju. Pišejo nam z Dunaja: V resnih političnih krogih sodijo tako-le: Z odpravo jezikovnih naredeb ne bi bilo doseženo drugega, nego k večemu — v najugodnejšem slučaju — kratko premirje, ki bi pa bilo vendar nekoliko predrago plačano po pogubnem razrahljanju monarhiške in državne avtoritete. To je ravno brezprimerna kratkovidnost, ako se verjame, da so jezikovne naredbे vzrok krizi, sredi katere se nahajamo; iste so v skrajnem slučaju le slučajni povod krizi, začetek, ne pa gonilni motiv. Z odpravo jezikovnih naredeb ne bi bilo torej doseženo ničesar, kar bi moglo značiti kakoboljšanje položaja. Pač pa bi v drugi smeri nastopilo jako resno in nevarno poslabšanje. Češki narod bi bil užaljen in ogorčen in njega razmerje do ukupne države bi se skalilo izdatno.

Neki avstrijski minister, grof Buol-Schauenstein, je rekel svojedobno, da v avstrijski politiki mora biti odločilni moment — zemljepisje, zemljepisje pa prepoveduje najodločnejše, da bi češki narod gnali v protidrjavno smer. Pred kratkim je krožila po listih vest o svojedobnem izreku Bismarcka, da bi bil rad vzel nemške pokrajine avstrijske, ako bi bil Dunaj tam, kjer je Praga, a Praga tam, kjer je Dunaj. Onih 6 milijonov Čehov pa da ne moreta rabiti on in nemška država. V nemški državi bi bili zagvozda v mesu, za nas pa so Čehi neprekoračljiv obrambeni zid. Dokler se drže onih 6 milijonov Čehov na Češkem in Moravskem, se hode držala tudi Avstrija. Ako bi se izpodkopal ta obrambeni zid ali razdrobil, potem bi nas preplul pangermanizem, potem bi bila pot odprta iz Berolina na Dunaj in potem bi došel trenotek, ko bi morali reči: Finis Austriae. Jaz sem sam Nemeč, ali to pravim mirno in določno: kakor so se obrnile stvari od leta 1866 sem, in še bolj od 1870.-1871., Avstrija absolutno ne more pogrešati češkega življa. To je naše najmočnejše predzidje proti pangermanizmu, kakor je Galicija predzidje proti panslavizmu. Mi potrebujemo zadovoljenega in vsled tega dinastiji in državi zvestega češtva, a iz tega izhaja, da z dinastiškega in avstrijskega stališča se nekatere stvari morajo zgoditi, druge stvari pa se ne morejo zgoditi, ker se ne smejo. To je resnica, katere se pa ne upajo izgovoriti ljudje posebnost na Dunaju in v nemških krogih. To vam pravi mož, ki ni pripadal nikoli kaki stranki, ampak je bil vedno le črnorumen.

V listu »Information« čitamo oziroma na bodoče vedenje desnice: Kakor precej gotovo smemo smatrati, da bi ministerstvo Cklumetzky ali ministerstvo Gautsch, ako bi z odpravo jezikovnih naredeb izvelo kapitulacijo pred levico, naletelo na najodločnejšo opozicijo Jugoslovansov in Čehov. Toda povoda dovolj imamo za domnevanje, da bi tudi Poljaki ne ponovili pogreške, ki so jo storili svojedobno svojim vstopom v koalicijsko lopo, ampak da ostanejo na strani svojih sobojevnikov na desni. Dvomljivo bi bilo vedenje jednega dela katoliške

ljudske stranke nemške — jednega dela, kajti povsem gotovo je, da dr. Ebenehoeh in Štajerci sploh — in naj čutijo še tako nemški — ne bi šli na lim Chlumetzkega. Ministerstvo Chlumetzky ali Gautseh, ali ministerstvo s kakim generalom na čelu, torej že v naprej ne bi moglo računati na večino v državnem zboru. Drugo vprašanje pa je, ako bi ministerstvo Thun-Kaizl samo stopilo do desnice z zahtevo, naj z ozirom na težavni položaj dovoli v odpravo jezikovnih naredeb, iz patrijotiske požrtvovalnosti, radi ljubega miru. Desnica bi v tem slučaju najbrže prepustila češkemu klubu, naj odloči, ter bi ostala solidarna med seboj in z češkim klubom.

Konference v Budimpešti so zaključene in avstrijski ministri so že zopet na Dunaju. Ker so se obojestranski ministri dogovorili, da bodo varovali strogo tajnost, dokler se ne izreče krona o storjenih sklepih, se seveda ne ve nič pozitivnega. Čujemo le toliko, da so gospodje ministri tovariši jako uljudno občevali med seboj, da so se trudili, da pride do sporazumljenja vsaj glede na formalno postopanje in da so v tem odnehali — avstrijski ministri. Državni zbor se torej skliče, da v zadnjič pove, ali se hoče lotiti pogodbe ali ne. Za poslednji in — recimo hitro — verjetnejši slučaj pa je baje baron Banffy privolil, da se v Avstriji reši stvar na podlagi § 14. O pogajanjih v meritornem pogledu ne vedo današnja poročila ničesar povedati.

Z Balkana. Mora že biti res, da se od izvestne strani dela na zvezo med Turčijo in Grško proti Rusiji. Tako poročajo iz Aten. Mi smo uverjeni, da ti poskusi ostanejo le poskusi, ker ni verjetno, da bi prestalonasledniška dvojica Grška potovala v Moskvo prav v isti hip, ko Grška sklepa zvezo proti Rusiji.

Milan grozi in rožlja sabljo. Njegovo glasilo »Male novine« se bahatijo, da Srbija je dovolj močna, da odbije ruske spletke, ker se opira na bližnjo velesilo, katera je bila vedno prijateljica neodvisnosti in napredka Srbije. Kakor nalašč v ilustracijo te baharije prinašajo »Narodni listy« pismo iz Prage, ki pravi, da se antidinastiško gibanje v Srbiji vedno bolj širi, da je narod zgubil vsako zaupanje v kralja, da sedanji zistem nima nobene stranke za seboj. »Narodni listy« svare avstrijske politike, naj se ne dajo zavesti, da bi hoteli braniti zistem balkanske politike, ki jej le odvzame simpatije tamošnjih narodov. Milan si je del v glavo, da mora on imeti prvenstvo nad vsem narodom srbskim in je nastopil proti knezu Črnogorskemu, ki vživa simpatije ne le vseh Srbov, ampak vsega slovenskega sveta, in kateremu je izvršiti veliko nalogo.

Domače vesti.

Socijalni demokratje tržaški zahajajo včasih res v čudne družbe. Tako smo kar strmeli, ko smo čitali v »Naši Slogi«, da gg. dr. Krstić in — Kristan ukupno prirejata shode tam v Matuljah v Istri. Krstić, ta slepi hlapec oligarhije, buržoazije, bogatinov in nositeljev kolonskega zistema v Istri — zistem torej, ki znači direktno zatajavanje enakosti vseh ljudij — ter sodrug Kristan, vodja socijalne demokracije, one stranke, ki bi hotela — ako jej smemo verjeti — izvajati enakost ljudij do skrajnih in zadnjih posledic: kako se strinja to?! Res čudnih tovarišev dovajajo naše razmere na jedno in isto posteljo! Kdo iz te dvojice je položil na žrtvenik svoj »Sacrificio del intelletto«? I kdo? gospod Krstić gotovo ne, ker nikdo ne more dati od sebe, česar — nima! O Kristan, Kristan! V družbi z jednim Krstićem, z človekom, ki služi stranki, naslanjajoči svoj obstanek na ubožstvo in nevednost ljudstva!!! Politični nasprotniki smo ali kaj takega vam gotovo nismo privoščili.

Ali naše strmenje je trajalo dalje, ko smo čitali v »Naši Slogi« ono poročilo. S Kastavščine je došlo mnogo ljudij, ki so se hoteli udeležiti napovedanega javnega shoda, ali gledali so začudeno, ko so jim bodala orožnikov zabranila vstop. A vladnega komisarja — nikjer! Istega komisarja, katerega ne pogrešamo Slovenci niti na nedolžnih zborih podružnic družbe sv. Cirila in Metoda. Še le ob 7. uri zvečer, ko je bil že pretep med pristaši obeh strank, se je pripeljal počasi v Matulje gosp. vladni komisar. »Naša Sloga« opaža k temu povsem umestno:

»Iz tega zaključujemo, da bi izvestni krogi hoteli sedaj poskusiti, da bi škodili narodni stvari s tem, da trpe v okraju socijalistiško propagando ter jej gredo na roko, ali pa se nočejo zameriti dru. Krstiću, ker so kompromitirani z njim, pa mu puščajo, da dela, kar hoče. Tertium non datur. No, čemo videti, kdo zmaga: ali eksperimenti teh izvestnih krogov, ali žilavost in značaj našega naroda!«

Je li to prav? Pišejo nam: Minoli teden sem odposlal dve brzojavki na enkrat. Piva je bila laška, namenjena v Furlanijo, druga slovenska. Gospod uradnik je molče vsprejel laško, a ne tako slovensko, kajti ta poslednja je reveža »grozno« razburila. Vprašal me je uprav surovo: »Kosa že kvešta roba, mi no kapišo?«

Ker je bil ta uradnik skoraj gotovo oni, ki je bil že opisan v cenjeni »Edinosti«, namreč oni debeli, zdi se mi umestno stvar objaviti ter s tem še enkrat opozoriti slavno poštno in brzojavno vodstvo na tega gospoda uradnika.

Po mojem menenju ni tako postopanje pravo, a kamo-li častno za c. kr. urade. Brejski.

Štajerska odvetniška zbornica. Na shodu slovenskih odvetnikov in notarjev je naznanil dr. Srnce, da so slovenski odvetniki na Sp. Štajerskem vložili prošnjo na vlado, naj ustanovi za celjsko in mariborsko okrožje posebno odvetniško zbornico. Nemški odvetniki na Sp. Štajerskem, katere še vedno redi slovenski kmet, dasi so njegovi najhujši sovražniki, so seveda hitro skovali protipeticijo. Pravosodno ministerstvo je obe peticiji odstopilo štajerski odvetniški zbornici, da izreče o njih svoje mnenje. To se zgodi na izrednem obnem zboru, kateri je sklican na nedeljo dne 28. t. m. O tem ni dvoma, da se izreče zbornica proti peticiji slovenskih odvetnikov in isto tako ni dvoma, da bodo morali slovenski odvetniki na Štajerskem vzlic temu tudi v prihodnje delovati z vsemi silami in s podvojeno energijo na zmago svoje pravične zahteve. Oglasili so se o pravem času, odnehati pa ne smejo za nobeno ceno. »Slov. Narod«.

Iz Brd nam pišejo: Velik šum so zagnali naši furlanski sosede v Korminu pred proslavljanjem rojstnega dne našega presvitlega cesarja. Pričakovali smo izrednih dokazov o navdušenju do vladarja. Kormina, ležečega pod goro, ni mogoče videti od nas; obrnili smo se torej na Korminsko goro, misleči, da ni previsoka za korminski patrijotizem. Zaman! Na naših gričih smo videli kresov. V dokaz, kako udani so Brici vladarski hiši, za katero so bili vsak čas pripravljeni preliti svojo kri, le na Korminski gori je bilo vse temno. Seveda, Korminci niso praznovali sedaj obletnice sleparske zmage nad Slovenci, katere so se tako veselili dne 22. marca 1897. Morda pa je bilo v Korminu svetleje, nego na gori. Žalibog, ne mnogo. Brici, ki so bili 17. t. m. doli, videli so le na vsaki 30. ali 40 hiši po par lučic. Čudno! Ob Verze-gnassijevi zmagi je bilo v Korminu in na gori po noči tako svetlo kakor po dnevi. Pa kaj se ne izmisli laška zagrizenost, ko hoče dražiti in izzivati mirno slovensko ljudstvo.

Za društvo »Avstrija« v Korminu, v katero je vpisanih nad 400 udov, mislimo, ni bilo ravno nemogoče, da bi proslavilo na primernem kraju rojstni dan presvitlega vladarja. Ali stara stvar je, da, ko gre za to, da bi žalili nas, so vsi jednaki v laškem taboru: vsi so nacijonalei in irredentovei.

Koliko smo bili žaljeni in izzivani mi Slovenci ob lanskim volitvah! Ti zagriženi Lahji so nam hoteli kar pot zgraditi v Kormin. Ali čujte in strmite! Leto je minolo od takrat in vršile so se občinske volitve v Korminu. Nastali ste dve stranki. Kaj so si umislili nacijonalei? Hajd, v Brda k slovenskemu kmetu po pomoč! Hajd po slovensko paro, da bi glasovala žnjimi in pripomogla do zmage »nacijonalni« ideji. In ti naši možje so res šli na volišče; kakih 300 jih je bilo. Obljubljena jim je bila dobra odškodnina za zgubljeni dan. Ali — nič. Obljubljali so tudi, da hitro popravijo pot v Vipolže, ako pridejo oni do večine. Toda naši so šli lepo na led. Oni drugi so pač v večini, ali za cesto se niti zmenijo ne. Čujemo, da hočejo občine po Brdih tožiti Korminsko občino. No, o tem pa naj bodo uverjeni Furlani v Korminu, da Brijeev ne zavedejo nikdar več na led.

Briski.

Razpored veselice v Barkovljah prihodnjo nedeljo bode nastopni: 1. Kmoch: »Lev silni«,

sokolska koračnica, izvaja godba. 2. G. Dr. Ipavie: »Savska«, izvaja možki zbor in žveterospev. 3. V. Parma: »Pozdrav gorenjski«, valček, izvaja godba. 4. a) M. Vilhar: »Po jezeru«, b) Narodna: »Slovensko dekle«, c) J. Škroup: »Kje dom je moj! Izvaja mešan zbor. 5. G. Mascagni: Intermezzo iz opere »Cavalleria rusticana«, izvaja godba. 6. H. Volarič: »Slovan na dan!« izvaja mešan zbor s samospévom in dvospévom soprana, alta in spremljevanjem zbora. 7. H. Ražem: »Zora«, mazurka, izvaja godba. 8. Gj. Eisenhuth: »Hrvati«, veliki možki zbor s samospévom baritona, osmerospeva ter spremljevanjem godbe, glasovira in harmonija. 9. F. Majeen: »Slovenec sem«, veliki vence narodnih pesnij, izvaja godba. 10. Iv. Ameriški: »Sree je odkrila«, veseloigra s petjem v enem dejanju. 11. Strauss: »Vrlina«, brzopolka, izvaja godba. Ples pod lopo do polnoči, na vrtu slobodna zabava. Opomnja! Slavno občinstvo opozarjamo, da se prične izvajanje veseličnega sporeda točno ob označeni uri.

Za cerkvico sv. Cirila in Metoda v Padriču so darovali nadalje: Banka »Slavija« po nje zastopniku Hinku Gibertiju 25 gld., N. N. iz Trsta in Junaka stari in mladi po 1 gld.; Vladi, abiturijent 3 gld.; Josip Hamove iz Cirknice 50 nvč., grbast Feč 50 nvč.; čisti dohodek od piva, iztočenega na dan slavnosti v Padriču, daroval g. Josip Urbančič 10 gl.; N. N. 1 gld.; Miha Žager 40 nvč.; Ivan Nabergoj 5 gld.; Štefan Šiškovč v Herpeljah doposlal v veseli družbi Sezancev nabrane 3 gld. 75 nvč. (darovali: Andrej Hribar 1 gld., Pregel, Bekar, Štolfa S. in Štolfa D. po 50 nvč. Drugi ostalo).

Brzojavni promet z Zahodno Indijo. C. k. poštno in brzojavno ravnateljstvo nam javlja: Omejitev v brzojavnem prometu z vsemi postajami Zahodne Indije in po vseh dotičnih progah so se preklicale.

Nezvest kuhar. Gosp. Giral di je lastnik in ob enem vodja lepe jadrenice, imenom »sv. Cecilija«.

Neko jutro je imel izpolniti neka plačila; podal se je zato v svojo kabino po denar, katerega je spravil tja prejšnji večer. Ne malo pa je bil presenečen, ko je videl, da obeh bankovec po 10 gl. ni več. Po izdatnem preiskovanju jel je sumiti na svojega kuharja 18-letnega Ivana Ruzzier iz Pirana, kateremu je bilo mogoče izvršiti tatvino; tim več se mu je utrjala ta sumnja, ko je oni večer kuhar odšel, ne da bi se bil več vrnil. Ko so ga aretirali, našli so pri njem še ves denar. Na večerajšnji razpravi je priznal svojo krivdo. Oziraje se na mladost obtoženca, obsodilo ga je sodišče na 3 tedne zapore.

Nesrečna družina. Z Opčin nam pišejo: Prav nesrečna je hiša kmeta Antona Sošiča Lukovega na Opčinah št. 19. Pred 14 dnevi odveden je bil oče in gospodar v bolnišnico, bolan na umu; njegov stareji sin Vincene ječi v zaporu, kakor žrtva iz vrste onih, ki so bili zaprti radi volilnih izgrediv. Dne 22. t. m. so odveli tudi njegovo hči Ivanko težko bolano v bolnišnico. Doma je ostala v hudi bedi mati s petimi otroci v dobi od 1 do 10 let. Da postane beda še večja, povila je nesrečna mati dne 21. t. m. še dvojčke. Dobrosrčni ljudje so nabrali že malo svoto v podporo nesrečnici. A s tem seveda ni še rešena bede. Zato bode vsaki mali dar dobro došel, ki vsaj za nekaj olajša nesrečo tužni družini.

Padel z okna. 45-letni udovec Josip C., prej strojevodja pri Lloyd, ni mogel spati, bodisi vsled vročine, bodisi vsled tega, ker ni bil še vaju v novem stanovanju. Vstal je torej in se naslonil na okno, kjer ga je prijetna nočna sapica objela v svojem hladnem naročju, da je mirno zaspal. Zbudil se je še-le — na tleh pod oknom vsled silnega sunka. Josip C. se je namreč v spanju vspel preveč na okno ter iz istega, nahajajočega se v drugem nadstropju, je padel na cesto. Vzdignil se je sicer, in imel je še toliko moči, da se je privlekel do postelje nazaj, ali o vsakem koraku so mu škripale zdrobljene kosti. Še le ob jutranjem svitu je poklical na pomoč. Zdravnik je konstatoval, da se je nesrečnež pobil na več krajih ter si zlomil rebro.

Pretep s krvavim zvršetkom. Včeraj proti 6. uri zvečer je bil 30letni kovač Mihael Zapin na poti proti domu. Došlega do ulice Capitelli prijel je nekdo za ramena. Obrnivši se zagledal je nekega svojega prijatelja, 66letnega zidarja Valentina Modesto, kateri je meni nič tebi nič začel

ndrihati po kovaču. Ta, ne bodi len, se je branil odločno, da, tako, da je zidarju naenkrat zasvital nož v rokah, katerega je zasadil Zapinu v prsa, na kar se je isti precej zgrudil na tla.

Istotako je žugal Modesto z nožem ljudem, ki so hoteli miriti, ter je mahal besno okolo sebe. Kar naenkrat so se mu zapletle noge ter je padel tako nesrečno na tla, da si je zlomil desno nogo. Oba nasprotnika sta našla tešila za svoje bolečine na zdravniški postaji. Zapin je ovadil stvar policiji.

Padel v morje je osemletni deček Henrik Reiter včeraj zjutraj, ko se je igral z drugimi dečki na obali morja. Rešil ga je Anton Slen, stanujoči v ulici Olmo št. 6 ter spremlil otroka z mokrimi hlačami domov.

Koledar.

Danes v petek 26. avgusta: Cefirin, papež; Samuel, prerok. Jutri v soboto 27. avgusta: Jožef Kal., sp.; Natalija.

Solnčni: Lunin:
Izhod ob 5. uri 2 min. Izhod ob 4. uri — min.
Zahod " 7. " 0 " Zahod " 11. " 12 "

Ta je 35. teden. Danes je 237. dan tega leta, imamo torej še 128 dni.

Različne vesti.

Umor v norišnici. — V nekem predmestju berlinskem nahaja se privaten zavod za umobolne. Lastnik je odpotoval ter ostavil pacijente v varstvu svojega nadzornika. Med pacijente spadal je neki invalid iz Berolina. Dne 3. t. m. je postal ta invalid jako nemiren. Navadno sredstvo, kloralhidrat, ni pomagalo v tem slučaju. Čuvar je svetoval, da se pozove zdravnik, a nadzornik je odločil, da umiri sam nemirneža. On je res umiril noreca, a izbil mu je pri tem nekoliko reber. Storišči to je sklenil znebiti se bolnika, ker se je bal, da pride v ječo. V ta namen je dal bolniku jako močno dozo kloralhidrata, vsled česar je norec drugi dan umrl. Pozvani zdravnik je že hotel napisati osmrtnico, ali čuvar mu je povedal, na kak način je ubil nadzornik noreca. Če se na preiskavi uresničijo čuvarjeve izpovedbe, pride nadzornik v preiskovalni zapor.

Prijetna vožnja na železnici. — Vožnja v daljavo od 162 kilometrov pod vagonom je na vsaki način nekaj izrednega in nič posebno prijetnega. No, te dni je vendar doživel neki železniški delavec v Londonu tako vožnjo. Mož je ravno maaal zavornice brzovlaka, ki je bil pripravljen, da odpotuje. V svojem delu ni opazil, da je že na česu, ko ima odriniti vlak. Prepozno je opazil, da se je isti že jel premikati; da bi odskočil, ni bilo več mogoče; ni mu ostalo drugega nego da se je, opiraje se nogami in tilnikom, zvezal s pasom pod vagonom. K nesreči ustavil se je brzovlak, pod katerim je višel ubožec, še-le v Grautham, 162 kilometrov od zadnje stacije. — Kako so se začudili potniki, ko so zapazili človeka, ki se je splazil izpod vagona bolj mrtev nego živ ter jel pripovedovati svoje nenavadno potovanje.

Kako proganjajo Poljake na Ruskem? Poljski listi prinašajo med drugim i to najnovejšo vest: Ruska vlada je odredila, da se samo onim Poljakom sme izdajati dovoljenje za izvrševanje lekarniškega obrta, ki se obvežejo, da bode na svojih lekkih rabili samo nemške napise. »Dziennik Poznański« je doznal, da se vsaki lekarnar mora pismeno obvezati prej, nego zaprosi za dotično dovoljenje, da bosta firma i vse notranje urejenje lekarne samo nemška. Kdor opusti to, bode kaznovan tudi z globo od 100 mark. Živela nemška svoboda!

Zadnje vesti.

Dunaj 26. Poprejšnji redarstveni predsednik na Dunaju, Fran vitez Stejskal, je umrl v Reichenau-u.

Dunaj 26. Njegovo Veličanstvo cesar je dospel na Dunaj ob 5. uri zjutraj ter se je podal v Schönbrunn.

Dunaj 26. Ministerski predsednik grof Thun, finančni minister dr. Kaizl in trgovinski minister dr. Bärnreither so se povrnili danes na Dunaj.

Dunaj 26. Danes že se snideta ministerska sveta v Budimpešti in na Dunaju, da določita sporazumljenje, doseženo na konferencah v Budimpešti. Tu na Dunaju se snidejo ministri ob 3. uri popoldne pod predsedstvom grofa Thuna. Oni

ministri, ki niso navzoči na Dunaju, pozvani so bili telegrafčno in so došli vsi. — Jutri pojdeti Thun in Banffy pred cesarja, da mu sporočita o položaju.

Budimpešta 26. Vsi listi potrjujejo, da se je na konferenci med avstrijskimi in ogrskimi ministri doseglo sporazumljenje. »Hirlap« pravi, da je ogrsko ministerstvo prodrlo se svojimi idejami slonečimi na zakonitosti; ta pa je moralov v ta namen žrtvovati marsikaki dobiček, ki bi ga imelo od Badenijevega načrta, posebno so morali ogrski ministri vsprejeti avstrijske predloge glede kvote in sicer da se je po predlogu finančnega ministra dr. Kaizla določila kvota 35 za Ogersko.

Budimpešta 26. Ministerski predsednik baron Banffy in finančni minister dr. Lukaes odpotujeta jutri na Dunaj, da sporočita cesarju o vspehu konferene z avstrijskimi ministri ter o današnjih sklepih ministerskega sveta. Po avdijenci s cesarjem se bodo nadaljevala pogajanja z avstrijskimi ministri.

Petrograd 26. Carska dvojica ruska odpotuje jutri v Moskvo na odkritje spomenika carju Aleksandra II. Včeraj je car vsprejel nemškega poslanika v posebni avdijenci.

Madrid 26. Ministerski svet je sklenil, da je odposlati admiralu Cervera denarja za španske ujetnike.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 25. avgusta. (Izvirni brzojav.) Pšenica za avgust 73, za september 68½, za december 66¾. Koruza za september 34½, za december 34½. Mast 540.

Najnovejše ovratnice in ovratnike

po ceni,
se udobiva edino le pri

Ivanu Zadnik-u,
Trst, Corso št. 8.

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti dnhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja**. Staro blago popravi, pozlati in posrebrja v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalce sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

FILIJALKA

C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2½%	30-dnevni odkaz 2½%
30- " " 3½%	3-mesečni " 2½%
	6- " " 2½%

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepst z dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomost, Celovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti obitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerikoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, žemski bankovci itd. — po pogodbi. Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke Italijan z v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vsih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	" 13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	" 1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	" 49.465-97
Rezerva na razpolaganje	" 500.000—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	" 333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	" 243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	" 500.000—
Občna rezerva dobičkov	" 1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

Assicurazioni generali V TRSTU.

(Društvo ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja, posebno pa: na zavarovanje proti požaru, zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893.	gld. 58.071.673-84
Premije za poterjati v naslednjih letih	" 30.541.700-64
Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894.	" 169.929.625-03
Plačana povračila:	
a) v letu 1894.	" 9.737.614-48
b) od začetka društva do 31. decembra 1894.	" 292.401.706-51

Letni računi, izhaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 v lastne hiši.

CASSA DI RISPARMIO TRIESTINA

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne vloge v bankovcih od

50 nvč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice 3%.

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.

Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3½.

Posojuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld. po 4%.

Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5½.

Daje denar proti vkličenju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru.

FILIJALKA

BANKE UNION V TRSTU

se peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih obrestuje:

Vrednostne papirje:

po 2½% proti 5 dnevni odpovedi	
" 27½% " 12 " "	
" 3½% " 4 mesečni " "	
" 3½% " 8 " "	
" 3½% " 1 letni " "	

Napoleone:

po 2½% proti 20 dnevni odpovedi	
" 2½% " 40 " "	
" 2½% " 3 mesečni " "	
" 3½% " 6 " "	

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2½% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bode uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapelske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.